

کیلیان امباپه

۱

پس از اینکه کیلیان امباپه ۲ گل در پیروزی ۳-۱ فرانسه مقابل لهستان به ثمر رساند، چسلاو میچنیویچ سرمربی حریف، او را به عنوان وارث طبیعی لیونل مسی و کریستیانو رونالدو معرفی کرد. امباپه اما رویای قهرمانی در سر دارد. او بعد از بازی گفت: «جام جهانی رقابت رؤیایی من است.» بازیکن ۲۳ ساله حالا با ۵ گل زده در ۴ بازی آقای گل قطر به حساب می آید و خیلی بعید است که کسی بتواند به پای او در جدول برسد. کیلیان در این رقابت ها بیشترین شوت به چهارچوب (۲۰) و بیشترین پاس گل (۲) را نیز در تیم ملی به نام خودش زده و یگانه ستاره اصلی خروس ها در مسیر تکرار جام محسوب می شود.

فراموش نکنید که در ترکیب خروس ها صاحب توپ طلا یعنی کریم بنزما جام را از دست داده. شاید اگر او در قطر حضور داشت، همه چشم ها به سمت امباپه نبود، اما کریم نیست و حالا کیلیان مرد اول است.



لیونل مسی

۲

در پیرانه سری هنوز هم باطراوت است و همچون یک پلنگ زخمی و خریص به حریفان زخم می زند. او در ترکیب آلبی سلسسته یک رهبر تمام عیار محسوب می شود که با بازوبند کاپیتانی یک تنه بار تیمش را به دوش می کشد. بعد از یک شکست ناباورانه برابر عربستان سعودی در روز نخست، این مسی بود که یک تنه تیمش را به دندان کشید و در حالی که کار پیچیده شده بود، با گلزنی مقابل مکزیک و سپس لهستان تیمش را به مرحله بعد رساند؛ مأموریتی که مسی به آن عادت دارد. در مرحله حذفی و برابر استرالیا باز هم لئو این مأموریت را تکرار کرد و کانگوروهای سختکوش را کشت تا ثابت شود که آرژانتین تنها در نام او خلاصه می شود.

مأموریت بزرگتر و اصلی او امتداد این مسیر تا قهرمانی است؛ مأموریتی که مسی در تمام این سال ها به دنبال آن دیده و به آن نرسیده. شاید حالا وقت آن رسیده که مسی به جام جهانی بوسه بزند.



هری کین

۳

در انگلیس وحشی و پرستاره جام جهانی، او یک لیدر تمام عیار است. سه شیرها در قطر در فاز نهایی یک تیم وحشتناک هستند. اسم ها را دوره کنید؛ کین، ساکا، استرلینگ، فودن، گریش، راشفورد. این بمب افکن های سیاه و سفید در ترکیب انگلیس به تنهایی برای به آتش کشیدن دروازه هر حریفی کافی هستند و حضور آنها در کنار هم یک ترکیب سمی است. شاید به همین دلیل باشد که انگلیس تا به امروز به هیچکدام از حریفانش منهای بازی با امریکا کمتر از ۳ گل نزده. در میان همه این بمب های خوشه ای انگلیسی اما هری کین از همه متمایزتر است.

مهاجم بلند قامت انگلیسی که در پیشانی خط حمله تیمش خودنمایی و سه شیرها را رهبری می کند. کین حکم تنظیم کننده را در انگلیس دارد؛ مردی که ریتم حملات و بازی انگلیس را تنظیم و مدیریت می کند و با تجربه و کیفیت ولایش لیدر این خط حمله آتشین است. در برابر سنگال او دوباره کیفیت خود را به رخ کشید و گلزنی کرد تا انگلیس یک برد پرگل دیگر ثبت کند.



جنگ ستارگان

آیسان سعیدی

روزنامه نگار ورزشی

جام جهانی ۲۰۲۲ قطر، جام ستاره هاست. ستاره هایی که در یک جام متفاوت از منظر زمانی و مکانی، درخشش را آغاز کرده اند و تیم های خود را یک تنه به کرانه موفقیت می رسانند. جام ۲۰۲۲ البته شگفتی تا به امروز کم نداشته، از حذف آلمان و اروگوئه گرفته تا شکست فرانسه و برزیل در آخرین بازی مرحله گروهی اما در این جام آنچه چشم ها را می نوازد، درخشش ستاره هاست. با پایان مرحله گروهی و جا افتادن تیم ها، ستاره های جام نیز بیشتر به چشم می آیند و خود را نمایان می کنند. جنگ ستارگان در قطر شروع شده.

نفر به نفر

هومن جعفری

روزنامه نگار ورزشی

ستاره ها را سر پیچ بعدی بجوید

سؤال اصلی همان بود که عربستانی ها در بازی های خود می پرسیدند: مسی کجاست؟ لواندوفسکی کجاست؟ ما باید تکمیلش می کردیم؛ ستاره ها کجایند؟ رونالدو کو؟ هری کین چرا اینقدر دیر به گلش رسید؟ اروگوئه چرا از ستاره های پیر و جوانش طرفی نیست؟ آلمانی ها کجا رفتند با آن همه ستاره های درجه یک؟

ما خودمان همین سؤال را پیرامون آزمون داشتیم؟ چرا نبود و چرا اینقدر کم اثر ظاهر شد؟

برای بعضی از ستاره ها جام نه خوب شروع شد و نه خوب به پایان رسید. برای بعضی دیگر هم خوب شروع شد و هم خوب ادامه دارد.

برخی دیگر بد شروع کردند و به مرور بهتر شدند. این وسط شاید امباپه تنها فوق ستاره یکدستی بود که دیدیم. در همه بازی ها درخشان و اثرگذار و بخت اول فتح جام و کفش طلایی.

خیلی ها اعتقاد دارند که درخشش ستاره ها در بازی های حذفی نمود پیدا می کند. دلیل اینکه در بازی های گروهی، تیم های کم کیفیت تر چنان به انواع دفاع های انبوهی روی می آورند که ستاره ها رنگ می بازند. آنها کیفیت ستاره ها را در نبردهای حساس مراحل بالاتر به ارزش کل تیم اضافه می کنند تا ببینند ارزش افزوده کدام تیم برای رسیدن به قهرمانی بیشتر به نظر می رسد.

حرف دور از منطقی هم نیست. کیفیت فنی تیم های مدعی برای عبور دادن آنها از مرحله گروهی کفایت می کند و نیازی به سوپر درخشش سوپر ستاره ها نیست. این وسط اما در دیدارهای رودرویی مثل انگلیس و فرانسه است که نوبت به رقص شادی ستاره ها می رسد. دیداری که از همین حالا همه مشتاق تماشا پیش هستند.

اسپانیا امسال شروع مقتدرانه ای نداشت. برزیل بازی آخر را باخت. فرانسه هم باید صبر کنیم تا مرحله اول حذفی به پایان برسد و ببینیم چهار دیدار بعدی بین ۸ تیم نهایی با چه کیفیتی پیش خواهد رفت. ستاره ها را آنجا جست و جو کنید.

بازگشت به دهه ۷۰ و ۸۰

مسی در نقش مارادونا، امباپه شبیه پلاتینی!

جام جهانی خروس نشان!

ایمان گودریز

روزنامه نگار ورزشی

کیلیان امباپه دو گل و گل دیگر را اولین باری که به ثمر رساند تا فرانسه با نتیجه ۳-۱ مقابل لهستان پیروز شده و روز یکشنبه راهی مرحله یک چهارم نهایی جام جهانی شود. مهاجم پاری سن ژرمن اکنون پنج گل برتر در مسابقات دارد و قهرمان ۲۰۱۸ در فاصله سه بردی تا دفاع از عنوان قهرمانی خود قرار دارد. ایتالیا تنها کشور دیگری است که دو برد متوالی در سال های ۱۹۳۴ و ۱۹۳۸ کسب کرده است. آخرین مدافع عنوان قهرمانی که به یک چهارم نهایی رسیده بود برزیل در سال ۲۰۰۶ بود، زمانی که فرانسه سلسائو را شکست داد و در نهایت در ضربات پنالتی مقابل ایتالیا شکست خورد. فرانسه یکی از ۱۳ کشوری بود که در اولین جام جهانی در سال ۱۹۳۰ شرکت کرد. از آن زمان تاکنون، آنها فقط ۴ بار (۱۹۷۰، ۱۹۷۴، ۱۹۹۰ و ۱۹۹۴) نتوانسته اند از مرحله مقدماتی صعود کنند. این نهمین بار است که فرانسه تا مرحله یک چهارم نهایی راه می یابد و اولین بار است که آنها در ۳ دوره متوالی (۲۰۱۴، ۲۰۱۸ و ۲۰۲۲) به آن دست یافته اند. از ۸ بازی قبلی، آنها تنها ۲ بار نتوانسته اند به نیمه نهایی صعود کنند. حضور بازیکن آماده ای مانند کیلیان امباپه این امید را به اردوی خروس ها آورده که بعد از ۸۴ سال بتوانند از عنوان قهرمانی خود دفاع کنند.



جام جهانی ۱۹۸۶ یک تنه تیمش را به فینال برد و قهرمان کرد. مارادونا در جام جهانی ۹۰ هم تا حدودی همین نقش را برای آرژانتین داشت و برای رساندن آرژانتین به فینال همه کار کرد اما در بازی نهایی مقابل آلمان به دلیل محرومیت تعداد زیادی از هم تیمی هایش تنها بود و دستش به جام قهرمانی نرسید. ستاره خاص شناخته می شد. ستاره هلند در دهه ۷۰، یوهان کرایف بود که بسیاری از علاقه مندان به فوتبال بازی های این تیم را به دلیل حضور کرایف دنبال می کردند. در همان دوره، فرانسه با پلاتینی شناخته می شد یا دینو زوف و یاشین دو دروازه بان افسانه ای از ایتالیا و روسیه بودند که در موفقیت های تیم های ملی خود نقش متفاوتی داشتند. وقتی به دهه ۸۰ نگاه می کنیم، پیشقراول این ستاره های بی شک دیگو مارادونا بود که در

سعید زاهدیان

روزنامه نگار ورزشی

همه انگ با تیم می پسندیدند. تا تغییر رویکرد فوتبال باشگاهی، تیم های ملی هم به سمت ساختن تیم رفتند و در تمام این سال ها تیم هایی در جام جهانی موفق شدند که سوای داشتن ستاره های بزرگ، تیم خوبی به جام آورده بودند. تا جام جهانی ۲۰۱۸، موفقیت از آن مجموعه هایی بود که به فوتبال گروهی توجه می کردند و از تک ستاره ها در قالب تیم بهترین استفاده را می بردند. به دلیل همین رویکرد، نه مسی با آرژانتین جام جهانی را فتح کرده و نه رونالدو و پرتغال. اما داستان جام جهانی ۲۰۲۲ قطر انگار با جام های قبلی متفاوت است. در دوره های قبلی، جام جهانی اواخر خرداد با پایان لیگ های باشگاهی برگزار می شد و تیم های ملی برای هماهنگی حدود یک ماه زمان داشتند اما جام جهانی قطر که در پاییز در حال برگزاری است، این فرصت را از

مربیان ملی گرفت و تیم ها ۱۰ روز مانده به جام بدون بازی تدارکاتی عازم قطر شدند. به همین دلیل بسیاری از تیم ها کیفیت و هماهنگی قبل را نداشتند و شاهد نتایج عجیبی در مرحله گروهی بودیم. شکست آرژانتین برابر عربستان یا باخت آلمان به ژاپن و حذف در مرحله گروهی شاید به دلیل هماهنگ نبودن این دو تیم بزرگ اتفاق افتاد. با پایان مرحله گروهی، شاهد درخشش ستاره ها هستیم؛ مسی در این تورنمنت به تنهایی آرژانتین را به مرحله یک چهارم رساند یا امباپه ستاره تیم ملی فرانسه هم با درخشش در این تورنمنت باعث شده تا فرانسه هم به یک چهارم برسد و مثل آلمان غافلگیر نشود. تیم هایی که ستاره های بزرگ را با خود به این تورنمنت آورده اند، به لطف درخشش آنها نتایج خوبی گرفته اند. آرژانتین که با اتکا به

مسی در بازی هایی مستأصل و درمانده بود، به لطف درخشش این ستاره بازی های خود را تا اینجا برده و در قطر مانده است. امباپه هم نقش کلیدی برای فرانسه داشته و رونالدو هم کاپیتان و بازیکن بزرگی برای پرتغال تا این جای جام است.

به نظر می رسد به دلیل زمان کم تیم ها برای هماهنگی، تیم های ملی به درخشش و توانایی تک ستاره ها دل بسته اند و مسی نقش مارادونا را برای آرژانتین دارد و امباپه شاید پلاتینی فرانسه باشد. در مثل مناقشه نیست و شاید این تشبیه درست نباشد، اما واقعیت این است که تیم هایی که به مرحله یک چهارم نهایی جام رسیده اند، همگی به لطف درخشش ستاره هایشان بوده و کار گروهی و کیفیت فنی تیم ها از نظر هماهنگی نسبت به دوره های قبل کمتر به نظر می رسد.

وقتش رسید که وقتش برسد آقای مسی!

سینا فتوت

خبرنگار ورزشی

بختش را برای رسیدن به مقام مارادونا امتحان کند. می داند که سنش بالا رفته و این آخرین بخت جدی اش برای درخشش در جام جهانی است. شاید در جام جهانی بعد هم باشد اما احتمالاً باید روی نیمکت بنشیند. برای مسی این جام می تواند جام سرنوشت باشد. چرا که نه! کمی

خوش شانس و کمی خوش اقبال می تواند او را هم به فهرست قهرمان های جام جهانی اضافه کند. بازی اول مقابل عربستان برای آنها سبلی سنگینی بود اما آنها بلند شدند و در بازی های بعد امتیازات لازم را گرفتند و به دور حذفی راه یافتند. برای مسی این جام شیر می شود

یا روباه؟ به قهرمانی ختم می شود یا تداوم ناکامی؟ برای یافتن این جواب باید منتظر بازی بعدی باشیم. بازی بعدی و اگر بود بازی بعدتر. یک مقدار مانده تا برسیم به جواب بزرگ. البته فرانسه و برزیل و اسپانیا هم با ستارگانشان هستند که مقابل او قرار بگیرند. پاسخ اما نزدیک است.

